

Drodzy Czytelnicy!

Z ogromną radością wręczamy Wam kolejny numer naszego biuletynu „Partner”. Jest nam z tego powodu niezmiernie miło również dlatego, że jego wydanie możliwe było dzięki dofinansowaniu ze strony Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych. Jest tak dlatego, iż od początku 2014 roku Stowarzyszenie „Pogoda” realizuje program finansowany przez tą zacną instytucję, w ramach którego funkcjonuje między innymi Klub Podróżniczo- Reporterski „Odkrywca”, będący współtwórcą właśnie tego numeru naszego „Partnera”. Zapraszamy więc wszystkich bardzo serdecznie do jego lektury, z której dowiecie się, co ostatnio wydarzyło się w naszym Stowarzyszeniu. Pogodnie zapraszamy!

Konkurs literacki „Mam talent”

23 stycznia br. mieliśmy przyjemność gościć wyjątkowe osoby w naszym Stowarzyszeniu, gdyż odwiedziła nas gromadka niepełnosprawnych dzieci. Oczywiście wcześniej przygotowaliśmy się na to spotkanie- był więc poczęstunek, zabawy i gry a nawet trochę spóźniony Święty Mikołaj, który pojawił się z wielkim workiem słodkich upominków dla sympatycznych maluchów. Ich uśmiechnięte buzie tak bardzo rozweseliły podopiecznych „pogodnego” ŚDS, że wspólnej zabawie nie było wprost końca.

Okazało się wówczas, jak wiele miejsca w swych sercach mają nasi podopieczni, zwłaszcza dla takich „małych gości.” W trakcie imprezy zorganizowano także wspólne smażenie naleśników, które wypadło znakomicie sądząc po ich popularności wśród uczestników zabawy. Zapraszamy więc na kolejną wizytę i wspólne pieczenie różnych słodkości, gdyż nie można dopuścić do zaniku naszej owocnej współpracy oraz zaprzepaszczenia tak wielu kulinarnych talentów.

Poeci z „Pogody” w Lalkowych

Dnia 14 maja br. roku odbył się VI Powiatowy Konkurs Recytatorski Poezji Miłosnej pt "Mów do mnie jeszcze", którego organizatorem były Warsztaty Terapii Zajęciowej w Lalkowych. Podopieczni „pogodnego” Klubu również wzięli w nim udział i pomimo dużej tremy poradzi sobie świetnie. Wiele godzin poświęconych na przygotowania dały doskonałe rezultaty, które zaprezentowały dobrymi wynikami oraz otrzymanymi dyplomami, upominkami

oraz jakże zasłużonymi oklaskami od przemilej publiczności. Ponadto w zgodnej opinii wszystkich uczestników imprezy, atmosfera w trakcie trwania konkursu była wprost bajeczna i magiczna a momentami wręcz wzruszająca. Takich chwil się nie zapomina i do tej pory podopieczni naszego Klubu z dumą i iskierką w oczach mówią o tym bardzo sympatycznym wyjeździe do Lalkowych.

Nasi podopieczni pisz - twórczo i teracka osób niepełnosprawnych

Mówiąc o twórczości osób niepełnosprawnych najczęściej mamy na myśli ich prace plastyczne. Okazuje się jednak, że do dziedzin sztuki, jakimi się zajmują, może należeć także proza i poezja. I tak też się dzieje w ramach działania Klubu "Odkrywca". Tego typu forma aktywności jest jedną z najciekawszych form terapii. Rozwija ona umiejętności i możliwości twórcze, odkrywa talenty i predyspozycje, pozwala uwierzyć we własne siły i możliwości, co dla naszych podopiecznych jest bezcenne. Podopieczni lubią pisać i dzielić się swoją twórczością z innymi. Jak twierdzą specjaliści takie

formy aktywizacji i wzmacniania rozładują napięcie oraz frustrację a także podnoszą samoocenę osoby niepełnosprawnej i jej prestiż w środowisku. Twórczość naszych podopiecznych pokazuje, że są to ludzie z takimi samymi potrzebami jak pełnosprawni, czyli również myślą, marzą i czują. Dlatego poniżej zamieszczamy teksty dwóch beneficjentek naszego Klubu- pierwszy jest napisany przez Panią Kasię Nowotną, zaś drugi wyszedł spod klawiatury Pani Ani Hajduk a także poezję kilku uczestników Klubu.

*Omszały mrok, bezsenna noc
A na progu mego domu ktoś,
Ktoś kogo znam i dobrze wiem
Że jej chore serce czeka wciąż
Chciałbym tam wejść, podać dłoń
I powiedzieć miła nie martw się
Jeszcze chwila i będziesz żyła
W domu czułych serc.
Nigdy więcej już nie chcę stracić Cię
W półmroku szukać i mgłę
Nigdy więcej już nie opuszczę Cię
O nie.*

Andrzej

Opowiadanie „Wiosna”

Nadeszła wreszcie pora roku wiosna. Wiosną kwitną kwiaty, drzewa i krzewy. Wiosną śpiewają ptaszki, chodzą bociany po łąkach i siadają na gniazdkach. Wiosna to pora roku, kiedy wszystko budzi się do życia. Na wiosnę zawsze przylatują ptaszki z ciepłych krajów. Siejemy i sadzimy rośliny. Podlewamy i pielimy w ogródku.

Ania

*Kocham serce Twoje
Kocham szczęście moje
Świeci słońce na niebie
Całe życie płynie dla Ciebie*

Ola

O Lalkowych

W środę 11 czerwca pojechaliśmy do WTZ w Lalkowych na Dzień Hawajski. Odbył się festyn z tej okazji dla uczestników i opiekunów. Były różne atrakcje, nagrody główne lub pocieszenia. Publiczność była przebrana w stroje hawajskie. Pogoda nam dopisała, wszystko działa się na dworze, nawet tańce. W trakcie których można było się nawet ładnie opalić. Kuchnia w Lalkowych przygotowała różne hawajskie potrawy, na przykład sałatka owocowa, soki, koktajle. A na koniec każdy dostał pysznego hot doga. Impreza skończyła się o 14tej.

Pogodny sen o Warszawie się spełnił!

W ramach działalności Klubu Podróżniczo- Reporterskiego "Odkrywca", który dzięki dofinansowaniu Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych funkcjonuje w Stowarzyszeniu Osób Niepełnosprawnych "Pogoda", w ostatnich dniach maja br. została zorganizowana kilkudniowa wycieczka do Warszawy. Jej uczestnikami oprócz członków „Pogody” byli także przyjaciele z Domu Pomocy Społecznej z Rokocina oraz grupa niepełnosprawnych dzieci z terenu naszej gminy. Uczestnicy projektu w trakcie tej kilkudniowej wycieczki mogli zwiedzić zawsze piękną i wciąż rozwijającą się stolicę naszego kraju. Jednym słowem, dzięki tej eskapadzie ich sen o Warszawie nabral całkiem realnych kształtów. Członkowie „Pogody” zawsze marzyli o takiej wycieczce, gdyż podróże, zarówno te małe jak i te duże sprawiają im wiele satysfakcji i radości. Sam fakt, że mogą „wyrwać się” chociaż na kilka dni ze swoich miejsc zamieszkania dostarcza im mnóstwo emocji i bardzo pozytywnie wzmacnia. Dzięki temu czują się bardziej docenieni, w pełni wartościowi a także spełnieni życiowo. Niezaprzeczalnie zasługują na takie wyjazdy, dzięki którym mogą po prostu w pełni korzystać z wszelkich uroków godnego życia. Pomimo, iż ich codzienność nie zawsze jest łatwa, „pogodni” z godnością przyjmują i akceptują to co przynosi im życie, tak jakby podążali za słowami świętego Jana Pawła II, który kiedyś powiedział: „potrzebny jest ten trud i wysiłek, w którym cały człowiek doznaje radości panowania nad sobą oraz pokonywania przeszkód i oporów”.

Właśnie Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych "Pogoda" od prawie 20 lat wspiera swych podopiecznych w przełamywaniu wspomnianych oporów, usuwaniu przeszkód i pokonywaniu różnych barier. Dzięki zaangażowaniu i determinacji swoich

członków oraz życzliwości wielu przyjaciół, Stowarzyszenie "Pogoda" bierze udział w realizacji wielu różnych projektów, wśród których jest właśnie zrealizowana wycieczka do naszej pięknej stolicy.

A Warszawa? No cóż, teraz to już tylko miłe wspomnienia, jednak jakże barwne i zachwycające. Beneficjenci projektu zwiedzili wiele ciekawych miejsc w stolicy naszego kraju: Zamek Królewski, Bibliotekę Uniwersytetu Warszawskiego, Łazienki Królewskie, międzynarodowe lotnisko Chopina Warszawa- Okęcie, Stare i Nowe Miasto, Krakowskie Przedmieście, Centrum Nauki „Kopernik”, Grób Nieznanego Żołnierza, Pałac Kultury i Nauki, Trakt Królewski (m.in. Sejm oraz Senat), Wilanów, Cmentarz na Powązkach oraz Żelazową Wolę. Jak widać z listy odwiedzonych miejsc, atrakcji uczestnikom wycieczki nie brakowało, tym bardziej, że pogoda także w pełni sprzyjała... „Pogodzie” i jej przyjaciołom! Dodatkowym atutem wycieczki były noclegi nie w samej Warszawie ale w uroczym Niepokalanowie, który jest położony w niewielkiej odległości od stolicy. Spokój i wyciszająca aura, która tam panowała udzielała się również "pogodnym" turystom, którzy po wyczerpujących dniach spędzonych na intensywnym zwiedzaniu, mogli wspaniale zregenerować swe siły. Po czterech dniach pełnych wrażeń, emocji i nowej wiedzy na temat stolicy Polski, podopieczni "Pogody" oraz ich przyjaciele wrócili do swych domów zmęczeni ale i szczęśliwi, że ich sen o Warszawie wreszcie się spełnił. Stowarzyszenie „Pogoda” serdecznie dziękuje wszystkim tym, którzy pomogli zorganizować tę wspaniałą eskapadę a w szczególności Zarządowi i pracownikom PFRON oraz wszystkim przyjaciołom, którzy razem z nami cieszyli się jej urokami.

ABC ubezwłasnowolnienia

Jest wyrazem troski, pomocy i opieki wobec osób, które nie potrafią same się o siebie zatroszczyć, pomóc sobie i zaopiekować się sobą.

To nie jest piętno, bo nie ma żadnego rejestru osób ubezwłasnowolnionych, a także nie zaznacza się tego faktu prawnego np. w dowodach tożsamości.

Z chwilą osiągnięcia pełnoletniości człowiek nabywa pełną zdolność do czynności prawnych. Od tej chwili jego rodzice lub opiekunowie tracą prawa i obowiązki do opiekowania się nim, zarządzania jego majątkiem i reprezentowania go. Osoba pełnoletnia może sama o sobie decydować, swobodnie zawierać umowy, dysponować majątkiem, decydować o swoim zdrowiu i ewentualnym leczeniu.

W przypadku niektórych osób upośledzonych umysłowo lub chorych psychicznie ta prawna zdolność do samodzielnego kierowania swoim życiem i pozbawienie opieki, reprezentacji w stosunkach prawnych mogą okazać się niebezpieczne. Począwszy od spraw majątkowych, w których to osoby upośledzone umysłowo mogą być oszukane, wykorzystane, wciągnięte do zawierania niekorzystnych umów a skończywszy na sprawach dotyczących ochrony zdrowia i życia. Znane są przypadki, że lekarze nie mogli uratować życia pełnoletniej osobie upośledzonej umysłowo, która nie zgadzała się na przeprowadzenie niezbędnej operacji.

Ubezwłasnowolnić można osobę upośledzoną umysłowo niezależnie od stopnia upośledzenia (głębokie, znaczne, umiarkowane, lekkie), chorych psychicznie albo cierpiących na zaburzenia psychiczne wynikające np. z pijaństwa lub narkomanii. Samo jednak upośledzenie umysłowe lub stan psychiczny danej osoby nie jest podstawą ubezwłasnowolnienia. Ubezwłasnowolnić można jedynie, gdy upośledzenie albo choroba psychiczna wpływa na niemożność lub ograniczenie kierowania przez nią swoim postępowaniem.

Ubezwłasnowolnia się dopiero w wieku, w którym dziecko nabywa zdolność do czynności prawnych. Taką zdolność w ograniczonym stopniu nabywa ono, kończąc trzynaście lat, w pełni natomiast, kończąc lat osiemnaście (wyjątkiem jest kobieta, która za zgodą sądu zawarła związek małżeński przed ich ukończeniem ale po skończeniu lat szesnastu. A zatem po osiągnięciu przez dziecko lat trzynastu można je ubezwłasnowolnić całkowicie a po osiągnięciu osiemnastu całkowicie lub częściowo.

Ubezwłasnowolnienie całkowite pozbawia możliwości dokonywania czynności prawnych. Taka osoba nie może, więc np. podarować lub sprzedać swojego majątku albo jego części, nie może niczego wartościowego kupić, wynająć mieszkania, zobowiązać się do wykonania jakiegoś dzieła lub zlecenia, oświadczać swojej woli, np. w kwestii przyjęcia darowizny lub testamentu. W jej imieniu tylko rodzice, opiekun lub kurator mogą dokonać czynności, które odniosą ważne skutki prawne. Osoba ubezwłasnowolniona całkowicie nie może sama ani przez przedstawiciela zawrzeć małżeństwa, uznać dziecka, sporządzić lub odwołać testamentu. Taka osoba samodzielnie może dokonać jedynie czynności, które są określane w ustawie jako drobne, bieżące sprawy życia codziennego- będą to np. drobne zakupy, korzystanie z drobnych usług, np. fryzjera.

Ubezwłasnowolnienie częściowe ogranicza zdolność do pewnych czynności prawnych. Osoba pewnych czynności prawnych może dokonywać samodzielnie, pewnych jedynie za zgodą przedstawiciela ustawowego ale są też takie, których nie może ona dokonać, gdyż będą nieważne. Samodzielnie osoba ubezwłasnowolniona częściowo może dokonać czynności związanych z umowami powszechnie zawieranymi w drobnych, bieżących sprawach życia codziennego (małe zakupy, korzystanie z drobnych usług). Może ona podejmować działania nie będące ani zobowiązaniem (np. do wykonania jakiegoś zlecenia), ani rozporządzeniem (np. rozporządzeniem majątkiem). Może ona swobodnie bez zgody przedstawiciela ustawowego (przedstawicielem ustawowym osoby ubezwłasnowolnionej częściowo jest kurator) zarządzać swoim zarobkiem, chyba, że z ważnych powodów sąd opiekuńczy postanowi inaczej. Może ona również swobodnie rozporządzać przedmiotami majątkowymi, które przedstawiciel ustawowy oddał jej do swobodnego użytku. Większość jednak czynności prawnych dokonywanych przez osobę ubezwłasnowolnioną częściowo do swej ważności wymaga zgody przedstawiciela ustawowego. Będą to wszelkie czynności zobowiązujące i rozporządzające, czyli np: kupno, sprzedaż (rzeczy wykraczających poza zakres drobnych bieżących spraw życia codziennego), darowizna, zlecenie, najem, itd. Warto dodać, że w sprawach ważniejszych kurator będzie musiał dodatkowo uzyskać zgodę sądu opiekuńczego, np. na sprzedaż mieszkania.

Ubezwłasnowolniony częściowo może zawrzeć małżeństwo. Należy podkreślić, że w przypadku osób upośledzonych umysłowo lub chorych psychicznie potrzebna jest na to zgoda sądu. Natomiast czynnościami, których ubezwłasnowolniony częściowo dokonać nie może, będą np: sporządzenie, zmiana lub odwołanie testamentu.

Ubezwłasnowolnienie to m. in: nieposiadanie (czynnego ani biernego) prawa wyborczego, czyli niemożność brania udziału w wyborach zarówno jako wyborca, jak i jako wybierany, oraz niemożność wypowiedzania się w referendum. Osobę ubezwłasnowolnioną pozbawia się władzy rodzicielskiej. W zakresie zaś prawa pracy różna jest sytuacja ubezwłasnowolnionego całkowicie i częściowo. Osoba ubezwłasnowolniona całkowicie nie może nawiązać stosunku pracy. Natomiast osoba ubezwłasnowolniona częściowo może swobodnie, bez zgody przedstawiciela ustawowego nawiązać stosunek pracy i dokonywać czynności prawnych, które dotyczą tego stosunku. Jeżeli jednak ów stosunek pracy sprzeciwia się dobru osoby ubezwłasnowolnionej częściowo, jej kurator może za zezwoleniem sądu opiekuńczego taki stosunek rozwiązać. Bardzo istotnym skutkiem ubezwłasnowolnienia całkowitego jest przeniesienie na przedstawiciela ustawowego osoby ubezwłasnowolnionej prawa do decydowania w sprawach leczenia tej osoby. Jego obowiązkiem jest dbanie o zdrowie tej osoby. To właśnie opiekun wyraża za nią zgodę na operację, na przyjęcie do szpitala psychiatrycznego.

POSTĘPOWANIE O UBEZWŁASNOWOLNIENIE.

Wniosek taki może złożyć do sądu tylko określony w kodeksie postępowania cywilnego krąg osób- należą do niego: małżonek osoby, która ma być ubezwłasnowolniona, jej krewni w linii prostej (rodzice, dziadkowie, dzieci, wnuki), rodzeństwo, przedstawiciel ustawowy (opiekun), przysposabiający (ten, który adoptował osobę, która ma być ubezwłasnowolniona) i prokurator. Owi krewni w linii prostej i rodzeństwo tracą uprawnienie do złożenia wniosku o ubezwłasnowolnienie, jeżeli osoba, o której ubezwłasnowolnienie wnioskuje, ma przedstawiciela ustawowego. A zatem jeżeli dziecko ma rodziców, nie mogą wniosku złożyć, np. dziadkowie, brat, siostra, lub, jeżeli dziecko ma opiekuna- wniosku nie mogą złożyć rodzice (np. pozbawieni praw rodzicielskich) czy też inni jego krewni. Wniosek o ubezwłasnowolnienie może też złożyć prokurator. Decyzję o złożeniu takiego wniosku może on podjąć, jeżeli zauważy taką potrzebę w związku z toczącym się innym postępowaniem albo, jeżeli sam otrzyma zawiadomienie o osobie, która wypełnia przesłanki ubezwłasnowolnienia.

Osoby nie należące do kręgu osób uprawnionych do złożenia wniosku o ubezwłasnowolnienie a widzące potrzebę ubezwłasnowolnienia np. dalszego krewnego lub obcej osoby

potrzebujących pomocy mogą złożyć wniosek do prokuratora o wszczęcie postępowania o ubezwłasnowolnienie.

We wniosku o ubezwłasnowolnienie powinno zostać określone, czy żąda się ubezwłasnowolnienia całkowitego czy częściowego. Ma to znaczenie ze względu na czas złożenia wniosku. O ubezwłasnowolnienie całkowite można złożyć wniosek po ukończeniu przez osobę, która ma być ubezwłasnowolniona, lat trzynastu. O ubezwłasnowolnienie częściowe najwcześniej na rok przed osiągnięciem przez osobę, która ma być ubezwłasnowolniona, pełnoletności. Do wniosku muszą być dołączone dokumenty potwierdzające przynależność wnioskodawcy do kręgu osób mogących wnioskować o ubezwłasnowolnienie danej osoby, np. odpis aktu urodzenia dziecka. Wymagane są również świadectwa o stanie zdrowia lub umysłowym osoby, która ma być ubezwłasnowolniona- w przypadku osób upośledzonych umysłowo będą to np. świadectwo od lekarza psychiatry albo psychologa.

OBOWIĄZKI OPIEKUNA I KURATORA

PIECZA to znaczy, że opiekun musi zadbać aby ubezwłasnowolniony miał środki do życia (w razie ich braku opiekun powinien dochodzić dla niego odpowiednich świadczeń) aby miał on zapewnioną opiekę lekarską, aby sobie nie szkodził, aby nie stwarzał zagrożenia dla innych osób. To właśnie opiekun może się starać o umieszczenie, w razie konieczności, osoby ubezwłasnowolnionej w odpowiedniej placówce, np. domu pomocy społecznej, szpitalu. Jednak w takiej sprawie opiekun musi uzyskać zgodę sądu opiekuńczego.

ZARZĄDZANIE polega na dbaniu o majątek ubezwłasnowolnionego, stąd też określa się je pieczę nad majątkiem. Do pierwszych zadań opiekuna związanych z zarządaniem majątkiem ubezwłasnowolnionego należy sporządzenie inwentarza majątku ubezwłasnowolnionego i przedstawienie go sądowi. Jeżeli ten majątek jest nieznaczny, sąd opiekuńczy może zwolnić opiekuna z tego obowiązku.

REPREZENTOWANIE to znaczy zastępowanie osoby będącej pod opieką w dokonywaniu czynności prawnych, składaniu oświadczeń woli. Istnieje jednak zastrzeżenie, że we wszelkich ważniejszych sprawach, które dotyczą osoby ubezwłasnowolnionej lub jej majątku, opiekun powinien uzyskiwać zezwolenie sądu opiekuńczego. Opiekun ma również obowiązek w terminach oznaczonych przez sąd, nie rzadziej jednak niż raz w roku, sporządzać sprawozdanie dotyczące osoby pozostającej pod opieką oraz rachunki z zarządu jej majątkiem.

PRZEDE WSZYSTKIM DOBRO

Ubezwłasnowolnienie nie musi trwać do końca życia osoby ubezwłasnowolnionej. Prawo przewiduje możliwość uchylenia lub zmiany ubezwłasnowolnienia. Jeżeli odpadną przesłanki ustanowienia ubezwłasnowolnienia, sąd może je uchylić lub zamienić całkowite na częściowe (możliwa jest również odwrotna sytuacja).

Dzie Hawajski

W dniu 11 czerwca 2014 roku w Lalkowych odbył się festyn z okazji Dnia Hawajskiego. Kilka osób z S.O.N. Pogoda również tam pojechało. Miedzy innymi Katarzyna Nowotna, Ja, Mirek Spikowski, Dariusz Szyszka i Moniczka nasza kochana terapeutka. Na początku tego dnia rozpoczęła się piękna i fajowa imprezka od godziny 11stej. Najpierw organizatorzy tego festyny powitali wszystkich zaproszonych gości i życzyli udanej i wspaniałej zabawy. Były fajne, śliczne i piękne stroje hawajskie. Wszyscy się bawili wspólnie razem. Bardzo gorąca pogoda dopisywała nam tego dnia. Do

jedzenia podano smaczne sałatki owocowe i napoje owocowe do picia. Były też ciekawe konkursy na przykład wyklejanie hawajskiej palmy, rzut kapeluszem w kokos, picie na czas przez słomkę. Później podano pyszne jedzonko hot dogi. Następnie było ogłoszenie wyników i rozdanie nagród. Nasz kochany kolega Darek wygrał nagrodę. Gratulujemy. Bardzo dziękujemy za zaproszenie na festyn Hawajski i pozdrawiamy.

Słówp ar o schizofrenii

Na schizofrenię choruje 1 % społeczeństwa. Choroba ta zaczyna się częściej w młodszym wieku, w przedziale 18-30 lat, gdy rozpoczyna się rozwój zawodowy lub zakłada się rodzinę. Objawy choroby bywają różne, jednak w czymś są podobne do siebie. Bardzo często pojawiają się omamy i urojenia. W chorym budzi się obojętność oraz wycofanie. Pojawiają się także stany depresyjne: znużenie, brak motywacji i dbałości o siebie, poczucie beznadziei oraz nadmierny krytycyzm. Do objawów schizofrenii należą też: osłabiona zdolność do uczenia się i zapamiętywania nowych informacji, zaburzenie pamięci oraz uwagi. Osoby chore na schizofrenię charakteryzuje ogromna

wrażliwość. Choroba ta dotyka często umysły wybitne i subtelne-chorował też na nią Nietzsche.

Rozpoznanie schizofrenii wymaga przede wszystkim obserwacji psychiatrycznej. Kiedy występują typowe objawy, lekarz nie ma większych problemów z ustaleniem diagnozy. Gorzej, gdy takich symptomów nie ma. Pomocne są, choć nie zawsze się sprawdzają, badania obrazowe takie jak tomografia czy rezonans magnetyczny. Naukowcy z Uniwersytetu Cambridge pracują nad testem krwi, który ma wykryć białka świadczące o tej chorobie. Metoda ma być gotowa za dwa lata.

Co trzeba wiedzie o schizofrenii

- Pobyty w szpitalu- zdaniem psychiatrów pobyt chorych w szpitalach psychiatrycznych jest mocno przestarzałą formą leczenia. Pacjenci, którzy byli aktywni zawodowo w chwili postawienia diagnozy i byli także hospitalizowani ponad pięć razy, większości przypadków (dokładnie w 93 %) tracił pracę.
- Najlepsza opieka środowiskowa- jaką można zaoferować choremu, to tzw. oddziały dzienne i ambulatoria. W przypadku opieki środowiskowej zespół profesjonalistów udaje się do pacjenta, tam gdzie on mieszka. Bada go, podaje leki, udziela porad. Jest to najlepsza forma aby nie wyrwać pacjenta z jego środowiska, by przebywał w domu i chodził do pracy.
- Leczenie jest złożonym procesem- nie wystarczą same leki. Konieczna jest psychoterapia, psychoedukacja i praca z rodziną chorego. Celem psychoedukacji jest zapoznanie chorych z

objawami, nauczanie, jak radzić sobie z nimi, rozpoznawanie zmian stanu psychicznego, sygnałów, pogorszenia stanu zdrowia. U chorych, którzy mają troskliwe i opiekuńcze rodziny, dochodzi zwykle do długotrwałego wycofania (remisji) choroby, a nawet jeżeli nawroty występują, to trwają krócej.

- Mitem jest myślenie, że chorzy są niebezpieczni- osoba chorująca na schizofrenię może zachowywać się niebezpiecznie dla otoczenia, gdy jest w ostrej fazie choroby. Wtedy pojawiają się u niej urojenia, omamy lub halucynacje. Należy jednak pamiętać, że wówczas chorzy najczęściej znajdują się w szpitalu, przyjmują leki, które zmniejszają nasilenie objawów lub powodują okresowe stany remisji.
- O chorobie decydują prawdopodobnie geny- to czynniki dziedziczne, nie bakterie i wirusy, mogą sprawić, że dzieci będą chorować tak jak rodzice.

Jak społecze stwo postrzega chorych na schizofrenii ?

W powszechnej świadomości, schizofrenia oznacza niestety bliżej nieokreślone szaleństwo. Zazwyczaj z chorobą psychiczną chcemy mieć jak najmniej do czynienia i przeważnie unikamy osób z problemami psychicznymi, nie mówimy o tym problemie w rodzinie a gdy ktoś sam jest chory, ukrywa się w samotności w obawie przed odtrąceniem czy agresją ze strony swego otoczenia. Ciągłe jeszcze dość powszechne jest błędne stwierdzenie, że schizofrenia to choroba nieuleczalna i degradująca człowieka. Sama nazwa budzi już wyraźny niepokój. Wynika to z niewiedzy oraz niezrozumienia specyfiki i przebiegu tej choroby. Kontaktom z chorymi często towarzyszy lęk, zakłopotanie, poczucie bezradności oraz niechęć. Sprzyja to dyskryminacji i odrzuceniu chorych na tę przypadłość. Pokutuje nieprawdziwe przekonanie, iż choroba psychiczna musi prowadzić do długotrwałej izolacji w zamkniętych zakładach szpitalnych, od czego w praktyce medycznej obecnie się odchodzi.

Ludzie cierpiący na schizofrenię pracują, zakładają rodziny i kiedy wychodzą z najcięższych stanów chorobowych, uczestniczą w życiu społecznym tak jak inni. Chorzy na schizofrenię mają prawo żyć godnie i tak też funkcjonować w społeczeństwie.

Osoby z zaburzeniami psychicznymi z powodu niesłusznego wykluczenia społecznego częściej niż inni zagrożeni są ubóstwem. Mogą mieć trudności w samodzielnym funkcjonowaniu społecznym, przez co bywają niesprawiedliwie traktowani i spychani na margines życia społecznego. Większość chorych utrzymuje się głównie z renty socjalnej. Zaledwie ok. 2% pracuje zawodowo w pełnym wymiarze godzin, podczas gdy praca jest ważną dostępną aktywnością, która wpływa na poprawę stanu psychicznego i zmniejsza nasilenie apatii, społecznego wycofania i ubóstwa językowego oraz stanowi jedno z podstawowych kryteriów adaptacji do życia w społeczeństwie.

Prawo do pracy jest podstawowym prawem człowieka. Pacjent w remisji może podjąć pracę zgodną ze swoim wykształceniem oraz umiejętnościami i być pełnowartościowym pracownikiem. Może również kontynuować przerwana naukę i być sprawnym uczniem czy

studentem.

Każda osoba chora psychicznie zasługuje na szacunek i wsparcie. Ocenianie, odrzucenie i napiętnowanie chorego jest nie na miejscu i może pogłębiać uczucie osamotnienia, niezrozumienia i dalsze izolowanie się od otoczenia.

Niełatwo jest zmienić zakorzenione uprzedzenia i nacechowane lękiem postawy społeczne wobec choroby psychicznej i osób nią dotkniętych. Pomaga w tym zmiana perspektywy w miarę poznawania choroby, jej objawów, przebiegu i rokowania, można się z nią oswajać, zrozumieć i zmienić swoje nastawienie. Lęk warto zastąpić chęcią poznania, niezależnie od tego, czy choroba dotyka nas samych, naszych bliskich, czy po prostu nic o niej nie wiemy. Wyrozumiałe podejście i dobre stosunki rodzinne w sytuacji, gdy jeden z członków rodziny jest chory, mają znaczący wpływ na przebieg choroby, sposób jej przeżywania oraz na powodzenie leczenia. Poczucie, że w trudnych chwilach można liczyć na rodzinę czy przyjaciół, pomaga choremu przejść przez niełatwy proces terapii.

Warto zdawać sobie sprawę, że mimo toczącego się procesu chorobowego, człowiek zachowuje swoją część zdrową- ma swoje pasje, zainteresowania, talenty i umiejętności zawodowe, ta choroba na ogół nie niszczy wszystkiego! Choroba na pewien czas przysłania pełen obraz człowieka, często niesłusznie uważanego już tylko za chorego i przegranego.

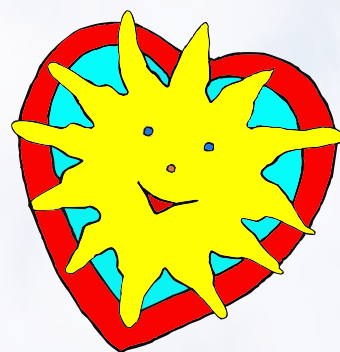
Niekiedy osoby chore psychicznie doświadczają rzeczy niezwykłych, niedostępnych osobom zdrowym. Przeżyty kryzys i doświadczenie cierpienia wzmacniają siłę charakteru oraz stwarzają szansę na zmianę dotychczasowego systemu wartości. Choroba sprawia, że zarówno pacjent jak i jego bliscy mogą inaczej, pełniej spojrzeć na wiele spraw dotyczących ich życia. Paradoksalnie najtrudniejsze chwile mogą stać się najlepszymi, jeśli tylko będziemy w stanie uwierzyć, że coś dobrego wyniknie z naszego cierpienia. Obecność choroby może nas wiele nauczyć o nas samych, oczywiście jeśli tylko będziemy się chcieli tego dowiedzieć.

Zapraszamy wszystkich do "Pogody"!

Przyjmujemy każdego gościa, który chciałby spędzić z nami trochę czasu, poznać nas a może z czasem polubić i zostać dłużej. Jesteśmy jedną wielką rodziną, wzajemnie możemy na siebie liczyć, ufamy sobie. Jeśli chcesz możesz dołączyć do naszego grona, pomożemy, otrzemy łzy z twarzy, po prostu

BĘDZIEMY. Jednym z naszych celów jest zmotywowanie niepełnosprawnych do samodzielnego funkcjonowania w społeczeństwie. W tej kwestii działamy rzetelnie i dokładnie. Nie martw się- nie będziesz sam!

Członkowie SON „Pogoda”

Zespół Redakcyjny: *Barbara Klońska, Monika Kosiedowska i Wojtek Kloński*

Stowarzyszenie Osób Niepełnosprawnych „POGODA”

Organizacja Pożytku Publicznego KRS 0000151612

83 – 206 Kleszczewo Kościerskie 2

tel./fax (58) 561- 67- 47

Bank Spółdzielczy Skórcz Oddział w Zblewie

nr konta: 64 8342 0009 4000 1560 2000 0001

e- mail: son.pogoda.kleszczewo@interia.pl

www.sonpogoda.pl

*Projekt oraz druk:
Agencja Reklamowa KAYO*

*Zblewo, os. Rzemieślnicze 27
tel./fax 058 560 95 24*

*e-mail:kayo@kayo.pl
www.kayo.pl*